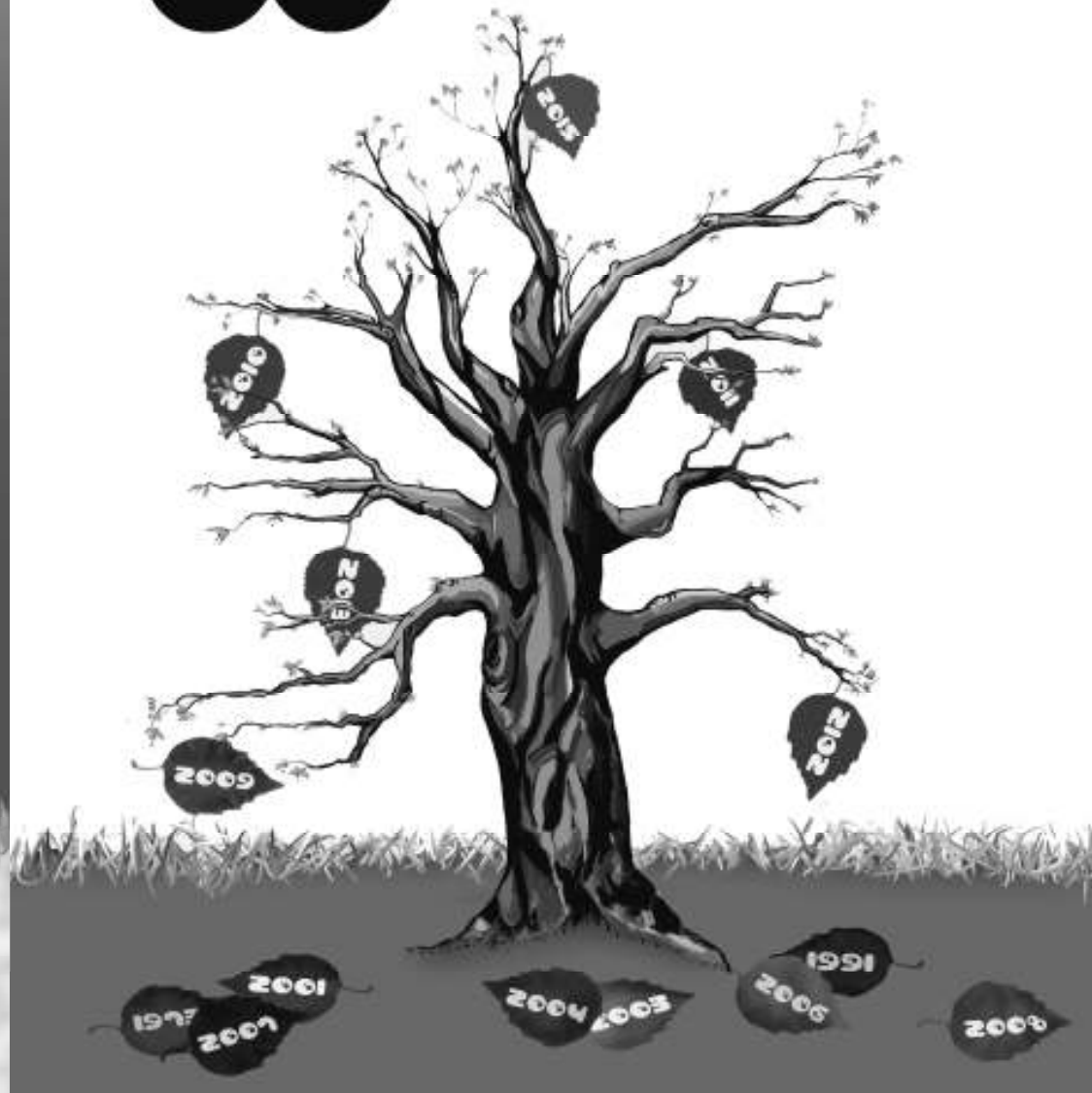


# gymkác



# Obsah

Editoriál	3
Rande pred zborovňou	4
Pohľad do zrkadla	5
Zamyslenie	7
Naše cesty za poznaním	13
Športové aktuality	14
Z našej tvorby	17

**Časopis študentov Gymnázia Antona Bernoláka v Senci.**  
**Vychádza s láskavou podporou p. Schmiedla.**

**Ďakujeme p. prof. Alžbete Ivanovej za odbornú pomoc.**

1. číslo, december 2009. Predajná cena 0.50 euro

**Obálka:** Matej Laky, 4.A

**Pedagogický nadhľad:** Mgr. Monika Áčová

## Redakčná rada:

*sekunda:* Miriam Dojčárová, Albína Háršiová, Zuzana Lenártová, Henrieta Polakovičová

*kvarta A:* Lea Poárová, Dáša Prišticová, Silvia Štellerová, Karin Untermayerová

*kvinta:* Jana Potočárová, Alexandra Tošic

*sexta:* Mária Baligová, Veronika Vrábelová

*septima:* Ľuboš Bača, Hana Miháľová

*4.A:* Anna Goneková, Simona Róková

## Osemsmerovka na zimné prázdniny

A	Š	A	K	N	Ó	L	A	S	B	Č	A	J
L	Y	K	L	A	I	F	A	R	E	Č	A	V
A	K	Č	O	N	A	I	V	E	N	C	E	I
O	J	O	B	L	H	G	U	L'	A	C	O	N
K	O	L	Á	Č	E	A	L	A	M	P	Á	Š
T	K	V	S	Í	N	D	Ž	D	R	E	V	O
A	O	I	A	B	S	K	A	P	O	R	D	A
I	P	B	CH	E	R	O	A	E	S	A	S	V
L	L	I	L	D	L'	Ž	R	R	A	N	T	K
U	Y	K	N	Á	S	U	K	N	O	B	R	Í
Z	Ž	K	R	R	T	CH	S	Í	C	E	O	L
E	E	K	O	A	A	K	I	K	E	R	M	S
J	A	S	L	E	J	D	A	B	O	D	Z	O

Slová na vyškrtnutie: bedár, čaj, dar, drevo, fialky, figa, guľa, iskra, jasle, jezuliatko, kapor, kaša, klobása, koláč, koleda, kožuch, kraj, kráľ, ľad, lampáš, lyko, lyže, med, noc, oblátka, orech, oslík, ozdoba, perník, pokoj, salónka, sánky, smrek, sneh, sob, strom, večera, vence, vianočka, vinš, vločka

tajnička má 15 písmen 6 + 2 + 7

**Veronika**

**Kupón** pre momentálny „výpadok pamäte“ na jednu vyučovaciu hodinu v 2. polroku školského roka 2009/2010. Neplatí pre písomné, kontrolné práce a týždeň pred koncoročnou klasifikáciou.



Podpis riaditeľa školy:

## Perličky z 1. A

Učiteľka na hodine anglického jazyka zbadá, ako si študent počas výkladu nových gramatických javov upratuje v nose. Obráti sa na neho s otázkou: „Jaro, vy ste dnes nemali obed?“ Žiak sa na ňu prekvapene pozrie: „Mal, prečo?“

Prváci prvýkrát prekročia brány novej školy a hneď ich čaká test z nemeckého jazyka. Učiteľka ich vyzve, aby sa presunuli z triedy do jazykovej učebne. „Zoberte si so sebou len písacie pomôcky,“ pripomína im. A Jožo? Ten si nesie malinovku.

Učiteľka oboznamuje prvákov s náročnosťou štúdia na gymnáziu. Zrazu sa ozve šomranie z prednej lavice. Učiteľka sa nezdrží a povie: „Ak sa vám nepáči, prosím, môžete odísť. Aj dvere vám otvorím.“ Žiak využijúc ochotu učiteľky odpovie: „Stačí, ak mi odnesiete tašku.“

Pri zapisovaní známok do klasifikačného hárku vyruší žiak učiteľku slovenčiny: „Pani profesorka, aké tam mám známky z biológie?“ Doštvára odpoveď a la reklama: „Všetko je na webe.“

Pri rýchlom presune z jednej vyučovacej hodiny na druhú si učiteľka zabudne v triede svoju učebnicu. Po márnom hľadaní problém spomenie v 1. A. Hneď na to zareaguje jeden študent. „Pani profesorka, ja mám dve.“ „Ako je to možné?“ pýta sa učiteľka. „Jednu som dostal na začiatku roka a túto druhú som našiel položenú na katedre. Už som si ju aj podpísal.“ Prekvapená učiteľka zistí, že učebnica patrí jej. Žiak chce zo situácie vyťažiť, a tak prichádza s ponukou: „Ak ju chcete naspäť, môžem vám ju predať za 3 eurá.“

Ako sa v 1. A prejavuje preťaženosť zo školy? Zabudnutím prstov v mixéri.

**Zapísala triedna 1. A s odkazom: ILY, 1. A!**

## Editoriál

Školský rok už dávno začal, a vy ste isto všetci dúfali, že znova chytíte do rúk svoj milovaný školský časopis. Nemohli sme sklamať vaše očakávania, a tak aj tento školský rok tu s vami bude Gymkáč. Prichádza so starými známymi rubrikami, no je posilnený o mladé generácie, ktoré doň určite prinesú závan mladistvej energie a nové nápady. Na poslednej strane nájdete to, po čom väčšina z vás túži - kupón na odpoveď.

Ako ste už určite počuli, naša škola slávi tento rok okružle šesťdesiate výročie. Na počesť tohto významného jubilea sa bude konať slávnostná akadémia, v ktorej budú účinkovať práve jedni z vás - študenti. Príďte ich preto podporiť 17.12. o 14.00 a o 18.00 hod. do sály kina a ukážte, že vám na našej škole záleží tak, ako im.

### Prázdniny

vianočné: 23. december 2009 - 8.január 2010; vyučovanie začne 11. januára 2010 (po)

polročné: 1. február 2010; vyučovanie začne 2. februára 2010 (ut)

jarné pre BA, NR, TT kraj: 1. - 5.marec 2010; vyučovanie začne 8. marca 2010 (po)

veľkonočné: 1. - 6.apríl 2010; vyučovanie začne 7.apríla 2010 (st)

letné: 1.júl - 31.august 2010; vyučovanie začne 2.septembra 2010 (št)

### Maturity 2010

**Riadny termín externej maturitnej skúšky a písomnej formy internej časti:**

SJL – 16.3.2010

ANJ – 17.3.2010

NEJ – 17.3.2010

MAT – 18.3.2010

Náhradný termín externej časti a písomnej formy internej časti maturitnej skúšky sa uskutoční v dňoch 27. – 30. 04. 2010 na školách, ktoré určia krajské školské úrady.

## Rande pred zborovňou

Tento rok pribudli do učiteľských radov hneď 4 nové profesorky. Ako prvú sme vypovedali triednu profesorku sexy, Mgr. Martinu Pazderovú.

### ***Chceli ste byť vždy učiteľka?***

Vždy nie, ale ako som sa dostala na VŠ - učiteľstvo, tak sa to postupne formovalo vo mne :-)) a v 3. ročníku pri príprave na štátnicu z pedagogie a psychológie som sa rozhodla, že budem a chcem učiť a počas praxe na VŠ sa to utvrdilo.

### ***Áké ste mali očakávania od našej školy?***

Očakávania som nemala, ale zatiaľ si myslím, že lepší začiatok učiteľskej kariéry som ani nečakala.

### ***Váš prvý dojem?***

Prvý dojem bol veľmi dobrý aj na kolektív, aj na triedu :-)).

### ***Áký ste mali pocit, keď vám učelia povedali, že dostanete dosť zlú triedu?***

:-) Veľmi som sa bála už len samotného triedníctva, nehovoriac o tom, keď som sa dozvedela, aká trieda ma čaká. Ale vždy je lepšie sa pripraviť na to najhoršie a potom byť milo prekvapená, ako keby to malo byť opačne. Takže som vedela, že to bude ťažké, ale myslím si, že to nie je to najhoršie, čo som mohla dostať.

### ***Chceli by ste tu niečo zmeniť?***

Nie! Čo by som menila, veď som len zelenáč :-)).

### ***Čo sa vám páči alebo nepáči na našom meste? V čom je iné ako to, kde ste bývali predtým?***

Mesto sa mi páči, aj keď je v ňom veľmi málo pamiatok, čo mi na meste dosť chýba a ešte ďalšie nedostatky, ktoré vyrovnáva neďaleká Bratislava, ktorá bola donedávna pre mňa veľmi vzdialená :-)). A v čom je iné... V Ružomberku sa mi páčilo, lebo to bol môj druhý domov, ale to neznamená, že sa ním nemôže stať aj Senec.

### ***Ste spokojná so školskou kuchyňou?***

So školskou kuchyňou som celkom spokojná, až na tie vegetariánske obedy - nič proti vegetariánom, ale to, čo varia ako vegetariánsku stravu u nás, mi veľmi nechutí. Ale celkovo varia fajn - aspoň nemusím variť doma :-)).

### ***Čo by ste chceli odkázať žiakom?***

Bola by som rada, keby si zapamätali aspoň polovicu z toho, čo učím a vzbudiť aspoň v niektorých záujem o predmet.

**Majka, Veronika**

## Z našej tvorby

Víla

V noci, v tej tmavej,  
v takej záhadnej.  
Plnej kúziel,  
zaklínadiel...

...pritančila ku mne ona,  
akoby ľahučká sťa pierko bola.  
Na jemných nôžkach vtančila dnu,  
nečujne, tíško, aby nevzbudila Tmu.

Tolká nádhera, tolká krása,  
v závoji síz však ukrýva sa.  
Pre ňu už neexistuje spása,  
tichučko, ľahučko prikráda sa.

Šatôčky z lupienkov,  
vlásky sfarbené lúčmi slnka,  
sama so svojou spomienkou  
na dne jej duše potôčik žblnká.

Jej perám by pristal úsmev,  
však nedokáže sa smiať ona,  
z jej úst vychádza žalostný spev,  
akoby prekliata bola.

Pozerá na mňa modrými očami.  
Čo čaká?

Jej smútok haliaci krásu zaspať nedá mi.  
Čo ju tak veľmi ľaká?

Ani neviem ako, zmizla,  
bola preč.  
A mňa ďalej v myšlienkach hrýzla  
spomienka na jej bolesť ostrejšia sťa meč.

A teraz rozmýšľam  
v tichu a tme.  
Rozmýšľam, rozmýšľam... O nej.  
Kto mohol ublížiť tej duši nevinnej?

Vari nevedel, že vílam sa ubližovať nemá?!

**Karin**

## Servítková technika

Servítka má obyčajne tri alebo dve vrstvy. Spodné vrstvy odstránime a necháme si len vrchnú, (ak je podklad tmavý, tak aj dve vrchné ) ktorú chceme prilepiť. Špeciálnym lepidlom (dá sa kúpiť v papiernictve) potrieme povrch predmetu, na ktorý chceme servítku nalepiť. Pomaly servítku prikkladáme a potierame ešte aj z vrchu štetcom tak, aby sa nevytvorili vzduchové bublinky. Pozor, aby sa servítka neroztrhla! Necháme zaschnúť.

## Batikovanie

V drogérii kúpite farbu na textil. Zvyčajne tam býva príbalový leták, ale keby niečo.. J Tričko, alebo inú textíliu previažeme špagátom na miestach, kde má zostať pôvodná farba. Neodporúča sa batikovať tmavý textil, pretože výsledok nemá zvyčajne žiadny efekt. Pripravíme roztok podľa návodu na obale farby a vyvaríme v nej textíliu. Po vybratí a vychladnutí odstránime špagátiky. Aby vám tričko pri nasledujúcich praniach nepustilo farbu, je vhodné preprať ho ešte po vyvarení vo vode zmiešanej s octom. No i tak perieme textil radšej zopár praní po batikovaní oddelene.

**Veronika**

## Ako si vyrobiť vlastné vianočné svietniky

### Potrebujeme:

- 1 pomaranč
- lyžičku
- malé vianočné formičky
- 1 čajovú sviečku

### Postup :

Pomaranč prične rozkrojíme na polovicu. Postupne vydlabeme dužinu, aby nám ostala len čistá vrstva šupky. Musíme pri tom dávať pozor, aby pomarančový polkruh nestratil tvar. Ďalej na okraje opatrne vyrežeme alebo vytlačíme formičkami daný tvar. Do stredu vložíme sviečku. Nielenže svietnik nádherne vonia, ale aj spríjemňuje vianočnú atmosféru.

**Lea**

## Pohľad do zrkadla

**Prvé číslo tohto roka patrí triede, ktorá našu školu už o dva roky opustí, no aj napriek tomu si tak ako ostatní záslúžia aspoň menšie predstavenie.**

### **Naša trieda – Sexta**

Náš príbeh sa začal odohrávať v roku 2004, kedy sme ako malí štvrtáčikovia prišli na prijímacie skúšky. Zo všetkých uchádzačov sa podarilo nad úlohami zvíťaziť 28 štastlivcom:

Zuzane Bakušovej (momentálne v Anglicku), Majke Baligovej, Adriani (Želvi) Bilčíkovi, Števi Dankovi, Karin Filkászovej, Filipovi Gundovi, Dominovi Hanákovi, Majuške Hrozáňovej, Michalovi Kočanovi, Robovi Kováčovi (už neprítomnému v našej triede), Lukášovi Samaelovi Martákovi, Lujze Medveckej, Dominike Melničukovej, Filipovi Morvayovi, Dominike Nagyovej, Lenke Nemčíkovej (občasnej návštevníčke našej triedy), Laure Novákovej, Nikole Radványiovej, Mariánovi Stachovi, Lukášovi Stránovskému (tiež už nenavštevuje našu triedu), Linde Szabóovej, Erikovi Špilovi, Maťovi (Makesovi) Treplánovi, Tereze (Veve) Trnkovej, Ľubošovi Valčovi, Mišovi Valovičovi, Eliške Voškovej a Veronike Vrábelovej. Neskôr sa k nám pridala aj Adam Polhorský.

Naša trieda sa tak stala veľkou džungľou, kde nájdete „týpkov“ zo Senca, Veľkého Bielu, Boldogu, Veľkých Úľan, Jánoviec, Kostolnej pri Dunaji, Blatného, Novej Dedinky, Bernoláková, Igramu a Serede. V našej triede možno spozorovať viac „záujmových“ skupiniek, ale aj napriek tomu sa vždy vieme zhodnúť ako kolektív. (Zvyčajne na tom, že učiteľ určite nemá pravdu.)

Niektoré prípady v našej triede sú však naozaj podivuhodné, preto by sme ich zopár spomenuli. Napríklad nemenovaný „týpek“ z Jánoviec, známy starostlivosťou o svojho poníka Julču, ktorú pozná snáď každý.

Alebo LSM alias S. Blacka. Je s ním vždy zábava a navyše jeho vedomosti drobným písmom zachytené na papieri nás zachraňujú takmer pred každou písomkou. LSM asi nikdy neprišiel do školy načas, a tak si už dopredu necháva zapisovať neospravedlnené hodiny. V triede však máme mnoho nadaných hudobníkov či spevákov. Musíme spomenúť ešte výborných športovcov: Laura - beh, Lujza, Eliška a Tereza - volejbal a Filip M. a Dominik - futbal.

Prednedávnom k nám prikvitil aj takzvaný „päťkorunák“ zo Serede. Myslí si o sebe, že je múdry, ale my, jeho spolužiaci, ho

ihneď vyvedieme z omylu. Navyše veľmi rád a pekne fotografuje.

Máme tu zopár dievčat, ktoré rady zdokonaľujú svoj vzhľad najmä počas vyučovacích hodín a rôznych iných spolužiakov, ktorí nás radi pobavia svojimi vtipnými poznámkami.

Ako určite všetci viete, naša trieda, najmä minulý rok, nepatrila medzi najobľúbenejšie, ale naša triedna nám dala šancu začať odznova.

Aj keď sme každý iný a máme nejaké tie chybičky krásy, má nás rada väčšina učiteľského zboru a to aj napriek tomu, že v sexte (VI. O) sme skončili so skóre piatej triednej profesorky. Ani jedna nezomrela a už vôbec nie kvôli nám. :)

Špeciálne ďakujeme za spoluprácu Števovi Dankovi a našim spolužiakom za to, že sú :)

**Veronika, Majka**



## **Vianoce klopú na dvere**

**Je tu december a Vianoce sa blížia čoraz rýchlejšie. Ak hľadáte originálne spôsoby, ako prekvapiť blízkych, určite nevynechajte nasledujúce články.**

### **Nápady na (ne)zvyčajné vianočné darčeky**

Snáď každý z nás očakáva, že si pod stromčekom niečo nájde. Ja sa darčeky všeobecne, nielen tie vianočné, snažím vyrábať sama. Možno takýto darček poteší niekedy viac ako kúpený, pretože obdarovaný človek vie, že vám na ňom záleží. Tu vám ponúkam niekoľko typov.

Pomôcť vám môžu obchody typu DaVinci alebo EvArt (v Senci), kde si môžete kúpiť potrebný materiál alebo sa poradiť s predávajúcimi.

#### **Taška**

Kúpíte alebo vyrobíte obyčajnú plátennú tašku a ozdobíte ju batikovaním (viď nižšie), prišitím korálikov či flitrov, alebo pomaľovaním farbami na textil. Tí šikovnejší môžu skúsiť ušiť aj podšívku, čím sa taška stane obojstrannou.

Podobne môžete urobiť aj tričko alebo iný kúsok oblečenia. Tiež je dobrý tip zástera pre mamy či babky.

#### **Kvetináč alebo váza**

Obyčajný, jednofarebný kvetináč alebo hrnček pomaľujete window farbami alebo oblepíte servítkami (servítková technika, pozri nižšie) a získate tak originálny darček.

#### **Škatuľka na drobnosti**

Drevené škatuľky, ktoré sa dajú kúpiť (DaVinci, EvArt), alebo obyčajné papierové škatuľky, ktoré nájdete doma, môžete vyzdobiť servítkami, pomaľovať či oblepiť pekným papierom, alebo hocičím, čo uznáte za vhodné. Môžete potom do nich vložiť maličkosť alebo nejakú sladkosť.

Jedným z nápadov sú aj lístočky obsahujúce hodnotné, prípadne vtipné myšlienky. Buď 52, na každý týždeň jedna, alebo 365 na každý deň. ( Tento variant odporúčam začať vyrábať v časovom predstihu, pretože vyžaduje viac práce ;))

Je ešte veľa možností, čo sa môže stať vianočným darčekom: rámik, pekný zošit, kalendár na nasledujúci rok s fotkami z tohtoročnej dovolenky a mnohé iné. Nechám už na vás, aké pekné vecičky vymyslíte. Tak vyrábajte, strihajte, lepte, určite vašu snahu obdarovaný ocení. :-)

## GAB na majstrovstvách Slovenska!

Ako iste každý viete, na našej škole je mnoho športových talentov a nádejí. Tí najlepší si merajú svoje sily v rôznych súťažiach. Jednou z nich sú aj majstrovstvá v cezpoľnom behu.

Prvá prekážka, ktorá nám prišla do cesty, bola kvalifikácia do krajského kola. Keďže sa okresné kolo konalo v Senci a zúčastnilo sa ho mnoho škôl, nenechali sme sa zahanbiť. Dokopy sme nazbierali 10 diplomov z rôznych kategórií.

Prvé miesta získali družstvá žiačok, žiakov a študentov. Strieborné umiestenie získalo družstvo študentiek. Výsledky jednotlivcov sú vyvesené na nástenke pri jedálni.

Na krajskom kole sa stretli najlepší z najlepších. Najväčší úspech zožalo družstvo žiakov, ktorí sa na vlastné prekvapenie umiestnili na 1. mieste, čo im zabezpečilo priamy postup na majstrovstvá Slovenska, ktoré sa konali v Liptovskom Mikuláši v areáli Tatralandia. Pod vedením p.p. Šimulčíka získali naši reprezentanti školy Mário Tóth, Juraj Jajcaj a Dominik Michálek konečné 7. miesto. Srdečne blahoželáme!

Medzitým sa konalo ešte mnoho športových podujatí:

### BEH ZDRAVIA:

Lea Poárová – 1. miesto  
Mário Tóth – 1. miesto  
Juraj Jajcaj - 2. miesto  
Nina Vrábelová – 2. miesto

### OKRESNÉ MAJSTROVSTVÁ

v *basketbale*: 1. miesto  
v *futbale*: 1. miesto  
vo *volejbale*: 3. miesto

Nadalej želáme našim športovcom veľa úspechov.

Lea

## Zamyslenie

### Šikanovanie

V poslednom čase sa vrelo diskutuje na tému jedenást'písmenkového slova šikanovanie. Dochádza k nemu hlavne v prostredí škôl, ale aj na pôde iných inštitúcií s masovým výskytom mladých ľudí. To práve niektorí z nich sú iniciátormi tohto druhu ubližovania slabším, neoblíbeným, nevinným obyvateľom kúska tejto planéty. Ich bojovnou stratégiou je vyhľadnutie si obete a ďalej nasleduje len jedna rana za druhou poznačená urážaním, vydieraním, agresívnym správaním. Až tak nízko kleslo sebavedomie týchto výrastkov, že si netrúfajú vybaviť si účty s človekom na jeho úrovni? Hmm?

Na druhej strane môžu takíto agresívni jedinci v hĺbke duše trpieť pre nedostatok lásky, starostlivosti zo strany rodičov, pre zdrvuujúcu traumy, ktorú prežili. Pravdepodobne majú zničené srdce, skrývajú slzy a trápenie, pocity úzkosti, trpia komplexmi. Práve šikanovanie je spôsob, akým toto všetko kamuflujú. Chcú pociťovať nesmiernu nadvládu nad ostatnými. Teší ich strach vychádzajúci zvnútra srdca ich obetí. A práve to posilňuje ich sebavedomie. Veria, že sú silní, nemajú čo stratiť. Týmto druhom ukrutnosti si chcú vynahradiť chvíle strávené v nenávisti, samote, smútku.

Pravdaže, nemám v úmysle ospravedlňovať ich zverské, ohavné správanie. Žiadny človek na svete, nech už má akékoľvek chyby, si nezaslúži tento typ zaobchádzania. Je naozaj smutné, že aj v takomto vospelom, čím ďalej, tým rýchlejšie napredujúcom svete, sa nájdu stopy násilia porovnateľné s praktikami dôb dávno zabudnutých. Nežijeme azda v demokracii, kde každý jeden z nás môže verejne vyjadriť svoj názor bez obáv z výsmechu, utláčania, ignorácie druhej strany?! Nikto nie je dokonalý, tak načo strácať čas posudzovaním, kritizovaním chýb, hľadáním achillových piät ľudí vókol nás? Skúsme sa pozrieť na svet, človeka bez čiernej šmuhy, ved' za jedno optimistické mrknutie nič nedáme a ktovie, možno aj veľa získame.

Alex

## Tie eskalátory by bodli...

Minulý rok som nechápal, ako môže niekto chcieť v škole eskalátory. No začiatkom školského roka, keď sme sa presťahovali na najvyššie poschodie budovy, nám tie schody začali poriadne liezť na nervy.

Rozmýšľali ste niekedy nad tým, koľko schodov prejdeme za jeden školský deň? Od vrátnice až na 2. poschodie som napočítal 64 schodov. Hore a dole je to spolu 128 schodov. Koľkokrát prejdeme zo svojej triedy na prízemie (na WC, k automatu, na obed, do telocvične, do učební)? A samozrejme zasa späť na 2. poschodie. Minimálne 3-krát.

Preto počas dvoch rokov, kedy máme (vy mladší budete mať) triedu na 2. poschodí, každý deň prejdeme v priemere 384 schodov (128\*3). Za týždeň 1740, za mesiac 6960, za jeden školský rok 62 640, za dva roky 125 280 schodov. Pri výške schodu 10 cm je to 12 528 m. Za dva školské roky prekonáme približne 6 km hore a 6 km dolu.

S týmto počtom schodov by sme boli schopní zdolať najvyššiu budovu sveta Dubajskú vežu (688 m) 9-krát hore aj dolu. 22-krát by sme zvládli najvyššie poschodie Eiffelovej veže v Paríži a to všetko len za dva roky pobytu na našom gymnáziu.

Zaujímavé, koľko prekážok denne prekonáme, aby sme sa mohli vzdelávať. A tak len pekne po schodoch, po schodoch...

**lubospo**

## Rivalita medzi dvoma triedami:)

Na začiatku tohto školského roka nás (kvartu) rozdelili na dve triedy: Kvartu A a Kvartu B. Po troch rokoch, keď už sme sa konečne ako kolektív aspoň trochu začali znášať, to nebol práve najlepší nápad.

Po prvé – už len pre to, že nás je v triede tak málo, sme všetci pod dohľadom... takže žiadne ťaháky, našepkávanie, nič... :(

Po druhé – všetci (až na štyri výnimky) musíme sedieť sami.

Po tretie – aj tí, čo boli predtým kamaráti, teraz vedú akýsi boj o to, kto bude lepší, či už v učení alebo niečom inom :o). Napríklad my Áčkari sme toho názoru, že B-éčkari sú B ako Bifľoši :D.

A celkovo, už to nie je ako predtým. Už nie sme ten celok, čo sme boli, aj keď prestávky trávime spolu. A rozbili sa aj niektoré dobré kamarátstva. Takže pre učiteľov to možno je lepšie, ale pre nás vôbec :(.

**Karin**

## Naše cesty za poznáním

### Koncert v Jaslovských Bohunicach nebude

Najočakávanejšia exkurzia tohto školského roka bola podľa mňa exkurzia do jadrovej elektrárne. Aj keď sme rodičom sľúbili, že nenarušíme jadrovú bezpečnosť Slovenskej republiky, púšťali nás na tento výlet s ťažkým srdcom.

Pred školou nás čakal autobus a pre VIP skupinu na čele s p. prof. Synakovou mikrobus. Cestou sme si z autobusu prezreli „kultúrne“ pamiatky a podniky v Trnave a na parkovisku pred Jaslovskými Bohunicami nás už vítali zladení strážnici v uniformách. V celom objekte nás sprevádzali pán a pani, s ktorými sme najskôr absolvovali teoretickú prednášku, potom nám odovzdali identifikačné kartičky so slovami, že s nimi nemáme „machrovať“, pretože to páni ochrankári nemajú radi. A naozaj, ich prísny pohľad akoby naznačoval, kto je tu „boss“.

Po vstupnej kontrole sme sa vydali preskúmať každý kút tejto budovy, do ktorého nás pustia... Pri prechádzaní kontrolnými centrami nám neustále používanie týchto kartičiek prišlo zbytočné podľa slov jedného z účastníkov: „Sem by sa ani Sean Connery nedostal, ale Chuck Norris by sa už opaľoval v reaktore.“

Pri vstupe do strojovne sme dostali zelené prilby a zistili sme, koľkí z nás sa mohli pokojne stať stavbármi. Najzaujímavejšia miestnosť celej elektrárne bola podľa mňa riadiaca miestnosť s tisíckami tlačidiel, stovkami displejov, desiatkami monitorov a iba jedným riadiacim pracovníkom.

Celá návšteva bola fajn, videli sme (skoro) všetky dôležité časti jadrovej elektrárne aj odstavené bloky. Zistili sme, ako tu vzniká energia, že z komínov sa nevyparuje rádioaktívny plyn, ale len čistá para. Taktiež sme sa presvedčili, že chladiace veže (tie komíny) sú duté, prázdne, postavené na pilieroch a nad zemou. Podľa slov pána sprievodcu sa dlho rozmýšľalo, ako sa využijú odstavené chladiace veže - či v nich bude klzisko, alebo koncertná sála (kvôli dobrej akustike), ale nakoniec budú pravdepodobne zničené. A keby ste chceli vedieť, ktorá práca v elektrárni je najnebezpečnejšia, tak je to práve práca v infocentre (podľa slov jeho pracovníka).

**lubospo**



## Čo prajem našej škole k 60. výročiu?

**Ako iste všetci viete, naša škola tento rok oslavuje okrúhle 60.-te výročie. Opýtali sme sa preto aj vás, čo by ste popriali GAB-u do nasledujúcich rokov.**

### **Sexta**

*D.H.:* Skoré zbúranie.

*L.S.:* Chrípkové prázdniny, minimálne 2 týždne.

*F.M.:* Nového školníka. strapatá pani: Nové basketbalové lopty a lyžiarsky výcvik aj v 2. ročníku.

### **Kvinta**

*L.CH.:* Bufet.

*J.N.:* Zakúpenie hudobného príslušenstva do klubovne.

*Juraj:* Aby sa dožila aj toho 61. výročia.

*N.A.:* Náhly požiar

*A.Š.:* Aby dostala nový ukazovateľ na volejbal a aby si užila dôchodok  
**Jana, Alex**

### **Kvarta A, B**

*Petra Kováčová:* Ja by som škole dopriala, aby mala veľa úspechov.

*Daniela Kratkoczká:* Ja by som dopriala odpúšťanie zlých známk a toaleták na záchodoch.

*Dáša Prišticová, Petra Martinovičová:* Aby tu stála ešte ďalších 60 rokov.

*Rišo Köplinger:* Aby sa zrútila.

*Filip Bučok:* Aby ju nikto nepodpálil a nevytopil.

*Angelika Fábryová:* Aby mala ešte väčší úspech ako doteraz.

*Ivana Gajdošová:* Aby mala svieže myslenie.

*Lea Poórová:* Veľa zdravia, šťastia a mnoho ďalších úspešných rokov pre žiakov a profesorov.  
**Sisa, Dáša**

### **Tercia**

*Victor Ibara:* Asi veľa šťastia, obedov bez sóje a možno by sekli nové kuchárky.

*Tereza Spodniaková:* Hlavne málo sójových obedov a veľa ďalších blahodárnych rokov.  
**Lea**

## Kniha je najlepší priateľ človeka.

Toto porekadlo už pozná hádam každý. Veľa mladých ľudí mu rozumie a rozhodne s ním súhlasí. Samozrejme, pochopí ho len ten, kto sa už veľakrát nechal unášať zaujímavou krajinou krásnych príbehov. Taktiež sa hovorí, že keď človek nezvláda realitu, uteká do sveta fantázie. A práve to je na tom to najkrajšie – v knihe nenájdete vlastné problémy, kniha vás nikdy nezradí, keďže je to iba vec.

A presne to nechápu tí, ktorí ešte žiadne knihy neprečítali. Keď už majú čítať, tak iba obľúbené časopisy. Smutné je, že takýto názor má väčšina dnešnej generácie.

Napriek tomu ostatné deti čítajú veľmi rady a každé z nich baví iný žáner. Zaujalo ma, aké knihy čítajú deti z našej triedy – sekundy – najradšej. Preto som polovici nášho kolektívu dala vyplniť malú anketu ohľadom ich obľúbených kníh. Ak nejaké z nich ešte nepoznáte, mohli by ste si ich skúsiť prečítať – vaši spolužiaci vám ich s radosťou odporúčajú. :-)

Najčastejšie sa u chlapcov vyskytovali knihy ako *Harry Potter*, *Klub záhad*, *Všetky moje strašidlá* a *Stratený svet v podzemí*. Fascinovalo ich na tom to, že tie knihy boli veľmi nezvyčajné na rozdiel od ostatných príbehov, ktoré čítali. Tiež sa im páčil napínavý dej.

Dievčatá si zase vyhládli typické dievčenské knihy, napríklad: *Súmrak*, *Nov*, *Traja pátrači*, *Putovné džínsy*, *Denník princeznej*, *Tetovaná mama*, *Dvojčatá v akcii*, *Diamantky*, *Dcéra čarodejníc*, *Artemis Fowl*, *Denník Anny Frankovej*, *Čarodejné šepkanie*, *Super tajný denník Lucie H.*, *Hviezda z nocľahárne* a *Nadbytoční*. Páčilo sa im na tom to, že boli o deťoch, čo mali problémy. Taktiež si v nich zamilovali mágiu, zaujímavý dej, farebné obrázky a hlavne napätie.

Jediné, čo by na nich naši spolužiaci zmenili, je to, aby boli dlhšie.

Dokonca sa im skoro všetkým páčili aj sfilmované verzie kníh. Väčšina z nich si radšej najprv príbeh prečíta, až potom si pozrie jeho filmové spracovanie. Ale uznávajú, že aj film má svoje čaro...

Dúfam, že sme vám poradili niekoľko pútavých kníh, ktoré by ste si mohli prečítať, ak sa budete nudiť počas vianočných sviatkov.  
**Zuzana**

## Sklamanie...alebo na Slovensku je to tak!

Pamätáte sa ešte na študentskú skupinku, ktorá niesla názov Activity Group? Ak áno, s ľútosťou vám musím oznámiť, že už asi na dobro ukončila svoju činnosť. A prečo? Sklamali sme sa a už sme nemali ani najmenšiu chuť sa opäť pozviechať. Musím zopakovať otázku: A prečo? Jednoducho preto, lebo „na Slovensku je to tak“! V krátkosti vysvetlím.

Minulý rok sme mali na očiach ružové okuliare a veľký plán, chceli sme na tohtoročné výročie školy zorganizovať akadémiu. Jej súčasťou mala byť aj premiéra hry „Pomáda“ v podaní žiakov našej školy.

Bohužiaľ, prvýkrát to stroskotalo na nedostatku financií. Hlavná organizátorka to zabalila, keď zistila, že finančne jej s tým nikto nepomôže. Bohužiaľ, oživila som jej nádeje (za čo sa teraz preklínam), keď som zistila, že môžeme získať potrebné prostriedky z BSK. Nastal tak nekonečný boj s mnohými dotazníkmi či formulármi.

Prvý naozaj vážny problém nastal, keď sme sa na poslednú chvíľu dozvedeli, že musíme zohnať sto podpisov študentov, ktorí by boli ochotní spolupracovať na našom projekte (aspoň naoko). Možno si myslíte, že to bola malina, ale bol v tom háčik, mali sme na to dva dni, pričom prvý z nich bol piatok. Chvalabohu, všetko sa nám podarilo stihnúť presne načas, hoci len tak-tak.

Z už vyššie spomínanej inštitúcie nám prišla kladná odpoveď. Viete si predstaviť tú radosť, keď sme sa dozvedeli, že dostaneme dosť peňazí na to, aby sa všetko mohlo zrealizovať. Tak sme rozbehli všetky prípravy. Hľadali sme mladé, skryté herecké talenty našej školy, zháňali sme kulisy, dokončovali úpravy scenára a vybavovali množstvo vecí.

Prišli prázdniny, tak sme sa rozhodli si na chvíľu oddýchnuť. Veď času do akadémie nám zostávalo ešte more. Potom však nastal deň P, teda extra vážny PROBLÉM.

Bola som práve na dovolenke, odrezaná od sveta internetu a signál na mojom mobile tiež nebol práve najlepší. Keď mi zavolala spolužiačka a povedala, že nám prišli nové formuláre a podpisové háčky, myslela som si, že to je nejaký blbý žart. Bohužiaľ, nebol. Mali sme 2 alebo 3 dni na to, aby sme ich vyplnili a poslali. To, že bol august a nemali sme šancu zohnať ďalších XY ľudí zo školy, bolo každému jedno. Taká som bola nahnevaná, že som si naozaj veľmi pikantne a šťavnato zahrešila (tí, čo ma poznajú, vedia, že to u mňa nie je zvykom). Nič mi to však nepomohlo. Šanca zrealizovať niečo, do

čoho sme vložili toľko času, nádejí a energie, jednoducho zhasla.

Myslíte si, že je niečo takéto možné aj niekde inde ako u nás? Chceli sme urobiť niečo pre študentov a žiakov, no stroskotalo to na úradníckej nevšímavosti. A byrokracii.

Dúfam, že sa v blízkej budúcnosti obnoví podobná snaha a tomu, kto sa podujme niečo zorganizovať, držím palce, aby sa mu všetko podarilo a aby mal viac šťastia ako my.

P.S.: Chcem sa poďakovať všetkým, čo sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na príprave Pomády a tiež tým, ktorí sa podpísali na tie nešťastné háčky. Snaha pomôcť sa cení.

**anixxa**

## Kde je sneh?

Pozriem sa von z okna, a čo vidím? Slnko, čľapkanicu, ale žiadny sneh! Už stačilo Vianoc bez snehu!

Mnoho ľudí sa pýta, kde je. Samozrejme, nikto im nevie odpovedať. Žeby Vianoce na Floride prišli aj do Bratislavy? No reálne, vedeli by ste si predstaviť krásne zimne vyzdobený dom alebo školu, a keď by ste hodili očko von, zbadali by ste na zemi namiesto krásneho spestrujúceho snehu dažďové mláky alebo dúhu?

Myslím, že nám neostáva nič iné, len sa nechať prekvapiť. Meteorológovia tvrdia, že budú biele Vianoce, no komu sa už dá veriť, keď predpovedajú mesiac dopredu?

V opačnom prípade niekto by sa Vianociam bez snehu a tvorivého mrazu potešil, napríklad vodiči a dopravní policajti.

Keď tak rozmýšľam, naposledy snežilo v októbri po náhlejšom zmene počasia, ktorá prinútila ľudí zo dňa na deň vymeniť krátke tričká za zimné bundy.

Dúfam, že sa počasie unormálni a na cesty pribudne aj biela nádielka ťahajúca oči. Bude to tak lepšie pre lyžiarov, deti a pre príjemnejší pocit zo zimy.

**Lea**